

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2026. április

50. évfolyam, 505. szám

„KRISZTUS FELTÁMADT! – VALÓBAN FELTÁMADT!”

Katolikus Egyházunkban a hagyományos köszöntés így hangzik: „*Laudetur Jesus Christus!*” - „*Dicsértessék a Jézus Krisztus!*” Húsvét alkalmával ezt a köszöntést váltja fel az ősrégi húsvéti köszöntés: „*Christus resurrexit!* – *Vere resurrexit!*” – „*Krisztus feltámadt!* – *Valóban feltámadt!*”

Ez a köszöntés, amely szinte elfeledett köszöntéssé vált, nagyon jól fejezi ki keresztény hitünk csúcspontját: Krisztus feltámadását. Maga a köszöntés nem csupán örömteli üdvözlés, hanem egy rövid „hitvallás”. Annak a szilárd meggyőződésnek adok hangot, hogy hiszek a feltámadásban. Aki pedig válaszol köszöntésemre, ugyanúgy örömben erősíti meg ezt a hitet.

Ezen túlmenően jelzi azt is ez a köszöntés, hogy az élet legyőzte a halált, és ezzel megnyílt az út az örök élet felé. Húsvét ünnepe így válik a kereszténység legfontosabb alapkövévé. Olyannyira, hogy Szent Pál apostol ki is jelenti: „*Ha Krisztus fel nem támadt, hiábavaló a mi hitünk*” - (vö. *1Kor 15, 12-19*). Krisztus feltámadása a keresztény hit központi igazsága. Ez ad irányt és értelmet a keresztény ember életének. A feltámadás azonban nem pusztán gondolat, még kevésbé mítosz. A keresztények Krisztus feltámadását konkrét történelmi valóságnak

Kép: M.I. által generált kép

tekintették a kezdet kezdetétől. Így valljuk ezt ma is!

A korai keresztényeknél volt egyfajta „titkos jel” vagy jelszó, amivel felismerték egymást és osztoztak is a feltámadás örömeiben. Egyben pedig erőt merítettek a mindennapokban történő helytálláshoz.

A jelszerúségre utal, hogy az őskeresztények halat rajzolva adták tudtul, ki az, akiben hisznek. A „hal” görögül: **ἰχθύς** (*ichthys*). Ez a szó különleges jelentést is kapott, mert betűi egy hitvallást alkotnak: **Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σωτήρ**

„*Jézus Krisztus, Isten Fia, Megváltó.*” A Megváltó, aki tanítói életével, szenvedésével, halálával és feltámadásával kieszközölte a megváltást. A római katakombák falára gyakran rajzolták ezt a jelet, vagyis a halat. Rejtett üzenetként is szolgált a keresztényüldözések idején a Római Birodalomban. Bár

AZ ÜRES SÍR NEM HIÁNY

*„Mily látás a kétkedőnek,
törvény ellen vétkezőnek,
hogyan üres a sírgödör.”
(Dsida Jenő)*

Álljunk meg egy pillanatra... A nagyszűrtőki árulás, a nagypénteki kereszthalál és a nagyszombati csend nem egyszerűen egymást követő események, hanem egyetlen misztérium különböző állomásai. A szenvedés és a hallgatás mélységét húsvét örömhíre töri meg:

„Nincs itt, feltámadt.” (Mt 28,6)

Ez a mondat nem magyaráz – hanem kinyilatkoztat. Az üres sír első pillantásra nem örömhír, inkább zavarba ejtő. Aki csak a láthatóra hagyatkozik, annak hiányt jelent: egy eltűnt testet, egy lezáratlan történetet, egy félbeszakadt reményt.

De az evangélium nem hagy meg ebben az értetlenségben. Az angyal kérdése már túlmutat a láthatón: *„Miért*

keresitek az élőket a holtak közt?” (Lk 24,5) Ez a kérdés minden emberhez szól. Mert a feltámadás nem egyszerűen egy múltbeli esemény, hanem a valóság új rendjének feltárlása. Krisztus nem visszatér a korábbi életbe, hanem átlépi a halál határát, és megnyitja az utat az örök élet felé. Ezért az üres sír nem hiány, hanem jel. De olyan jel, amely csak a hit fényében válik érthetővé.

Az asszonyok már hallják az angyal szavát. Péter és János azonban még csak a jelet látják. Belépnek a sírba, és szembesülnek azzal, ami emberi értelemmel nem magyarázható. És ebben a csendben történik valami egészen különös: *„Látta – és hitt.” (Jn 20,8)* János nem látja Jézust, nem hall hangot, nem kap bizonyítékot. És mégis – a jel mögött felismeri az igazságot. A hit itt születik meg. Nem bizonyosságból, hanem bizalomból.

A keresztény hit mindig ebben a

Képr. M.I által generált kép

feszültségben él: a látható és a láthatatlan határán, ahol az ember dönteni kényszerül. Mert a húsvéti történet nemcsak hitre hív, hanem döntésre is. Lehet látni – és mégsem hinni. Lehet közel kerülni – és mégis távol maradni.

Ahogy Reményik Sándor „Pilátus” című versében is megjelenik ez az emberi magatartás: a felelősség elől való hátrálás, a döntés elhalasztása. A döntés súlya elől mi is gyakran így hátrálunk ki. Nem tagadunk – csak halogatunk. Nem mondunk nemet – csak nem mondunk igent. Pedig a húsvét nem hagy meg ebben a köztes állapotban. Mert a húsvét nemcsak esemény, hanem út.

Mária Magdolnában mindannyian magunkra ismerhetünk: félelemmel, gyásszal, bizonytalansággal indulunk el, sokszor még sötétben, sokszor még a „nagy kő” súlya alatt. És mégis elindulunk. Ez az első lépés. A második a megosztás: elmondjuk egymásnak, amit láttunk, amit érzünk, amit még nem értünk. Mert a hit nem magányos tapasztalat, hanem közösségben növekszik: *„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”* (Mt 18,20) A harmadik lépés a közös út: együtt haladunk, ki előrébb, ki hátrébb, de ugyanabba az irányba – az Úrral való találkozás felé. És ez a találkozás az, ami mindent átfőrnél.

Mégis, milyen könnyen elsikkad ez a mélység. A húsvét sokszor megmarad a külsőségek szintjén: szokásokban, hangulatban, rövid örömeinkben. Nem azért, mert túl bonyolult, hanem mert túlságosan is egzisztenciális- mert rólunk szól. Mert nemcsak megérteni kell, hanem belelépni. Pedig az emberi élet tele van „üres sírokkal”. Olyan

helyekkel, ahol valami véget ért. Kapcsolatokkal, amelyek megszakadtak, reményekkel, amelyek összeomlottak. És ezek az ürességek könnyen véglegesnek tűnnek.

A húsvét azonban más olvasatot ad. Azt mondja: az üresség nem mindig hiány. Lehet a beteljesedés jele is. Mert ahol Krisztus jelen van, ott a halál már nem végső határ. Ott a hiány átalakul, és új jelentést kap.

És talán itt válik igazán személyessé a kérdés: Hol keresem az élő? A múlt lezárt történeteiben? Egy régi sérelemben, egy elvesztett kapcsolatban? Vagy a jövőben?

Félelmekben, elképzelt forgatókönyvekben? Pedig Krisztus nem ott van. Nem abban, ami mögöttünk van. És nem is abban, ami előttünk áll. Hanem itt. Most. Abban a pillanatban, ahol megállok, és végre keresni kezdem Őt.

Talán ennyi a húsvét lényege számunkra: Nem ott maradni, ahol minden véget ért.

Nem beleragadni a hiányba. Hanem elindulni. Mert az élet már nincs a sírban. Hanem előttünk van. És vár.

*„Feltámadt az istenember
Győzedelmesen!”
(Reviczky Gyula)*

A MEGBOCSÁTÁS MINT HÚSVÉTI AJÁNDÉK

„Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?” Jézus így válaszolt: „Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.” (Mt 18,21–35)

A megbocsátás az egyik legmélyebb húsvéti ajándék, amellyel a feltámadt Jézus elé állhatunk, hiszen a húsvét lényege a megújulás, az újrakezdés és a régi terhek letétele. Ez nemcsak vallási gesztus, hanem érzelmi felszabadulás is. Nem csupán egy egyszeri, ünnepi üzenet, hanem egy egész életet átformáló kegyelem, amely arra hív bennünket, hogy őszintén szembenézzünk bűneinkkel, elfogadjuk az értünk hozott áldozatot, és ebből az isteni irgalomból merítve megtanuljunk szabad szívvel élni: önmagunknak és másoknak is megbocsátani, hogy így nap mint nap új kezdetet nyerhessünk.

Hányszor fordul elő velünk, hogy választások elé kerülünk: megbocsássunk-e embertársunknak újra és újra, nézzük-e el a hibáit – vagy éppen fordítva: megérdemeljük-e mi a megbocsátást? Sok kérdés merül fel bennünk, sokszor válasz nélkül. De tudva azt, hogy Isten éppen ezért küldte el egyszülött Fiát a világba, hogy megváltást, megbocsátást hozzon, hihetjük és remélhetjük, hogy képesek vagyunk elengedni a hibákat, és embertársunkra nem visszaeső bűnősként, hanem esendő, mégis szeretetre méltó emberként tekinteni – aki, hozzánk hasonlóan, keresi az utat, tanul a hibáiból, és méltó az irgalomra, a megértésre és az újrakezdés lehetőségére.

Isten igazságos marad, mégis mindig megbocsát – ez az evangélium lényege. És ebből következik számunkra is egy fontos

Kép: blog.hu

irány: ahogyan mi kegyelmet kaptunk, úgy kell tanulunk önmagunkkal és másokkal is irgalmasnak lenni. Mert végső soron nem a múltunk határoz meg bennünket, hanem az a kegyelem, amely új életet ad.

És hogyan válhat ebben a húsvéti időszakban valódi ajándékká?

Elsősorban a belső békét kell keresnünk: a harag és a gyűlölet táplálása rengeteg energiát vesz igénybe. Arra törekedjünk, hogy nyugalmat teremtsünk magunk körül azáltal, hogy megbocsátunk.

A kapcsolatok gyógyítása: a húsvéti családi asztal mellett a megbocsátás lebontja a falakat, és esélyt ad arra, hogy kapcsolataink ne a múltbeli sérelmekről, hanem a jelenbeli összetartozásról szóljanak.

Az önmegbocsátás: gyakran magunknak a legnehezebb megbocsátani. A húsvét üzenete szerint azonban a megváltás mindannyiunk számára elérhető, ezért nekünk is meg kell tanulunk elfogadni a kegyelmet, elengedni a múlt terheit, és új eséllyel, tiszta szívvel továbblépni.

A gesztus ereje: akár egy üzenetben, akár egy őszinte beszélgetésben fejezzük ki a „megbocsátok” szó súlyát – mert ez felér bármilyen anyagi ajándékkal.

A megbocsátás nem azt jelenti, hogy elfelejtjük, ami történt, hanem azt, hogy nem hagyjuk, hogy a múlt fájdalmi irányítsák a jövőnket.

Szabó-Muresan Rita

A FELTÁMADÁS ÖRÖMÉNEK HANGJA – VICTIMAE PASCHALI LAUDES

A húsvéti időszak egyik legősibb és legjelentősebb liturgikus éneke a Victimae paschali laudes, amely évszázadok óta kíséri a keresztény közösségek ünneplését. Ez a középkori eredetű szekvencia nem csupán egyházzenei különlegesség, hanem mély hitbeli üzenetet hordozó szöveg is, amely a feltámadás örömhírét hirdeti.

A latin nyelvű ének szerzőjét a hagyomány gyakran Wipo burgundi szerzeteshez köti, aki a 11. században élt. Bár a szerzőség nem teljesen bizonyos, az biztos, hogy a szöveg már a korai középkorban elterjedt, és hamar a húsvéti liturgia szerves részévé vált. A szekvenciák műfajába tartozik, amelyek az Alleluja után, közvetlenül az evangélium előtt hangzanak el, és különösen ünnepélyes alkalmakhoz kapcsolódnak. Érdekes, hogy a középkorban több száz ilyen ének létezett, de a tridentin zsinat után csak néhány maradt meg hivatalosan a liturgiában.

Az ének középpontjában Krisztus húsvéti áldozata és győzelme áll. A szöveg párbeszédesebb formában bontakozik ki: a hívek kérdezik Mária Magdolnát, aki tanúságot tesz arról, hogy találkozott a feltámadt Krisztussal. Ez a dramatikus megoldás már a középkorban is segítette a híveket abban, hogy az evangéliumi eseményeket személyesebben átéljék.

Zeneileg ez az ősi darab a gregorián hagyomány egyik kiemelkedő példája. Letisztult dallamvilága és szövegközpontúsága lehetővé teszi, hogy az üzenet tisztán szólaljon meg: bensőséges, mégis örömteli hitvallásként hangzik fel.

Kép: M.I. által generált kép

A mai liturgikus gyakorlatban is fontos szerepet tölt be. Húsvét napján ma is felhangzik a szentmisében, összekapcsolva a jelen közösséget az elmúlt évszázadok hívőivel. Ez a folytonosság arra emlékeztet, hogy a feltámadás üzenete nem csupán múltbeli esemény, hanem ma is élő valóság. Az ének ma is arra hív, hogy ne csupán hallgatói, hanem tanúi legyünk a húsvéti örömeinek a mindennapokban.

A FELTÁMADÁS FÉNYE BENNÜNK

(Mustármagocska Zene- és Barkácskőr – Szent Gellért kis barátai)

„A feltámadás nem a múlt csodája – hanem a mai döntésed: a szeretetet választod.”

Álljunk meg egy pillanatra...

Hol van ma a fény az életünkben?

A húsvét a keresztény ember számára a legnagyobb ünnep: Jézus Krisztus feltámadásának öröme. Ez az a pillanat, amikor a sötétség felett győz a világosság, és a remény új életre kel.

De mit jelent ez számunkra itt és most – nemcsak felnőtteknek, hanem gyermekeinknek is?

A Mustármagocska Zene- és Barkácskőrben, a Szent Gellért kis barátaival együtt erről beszélgettünk. A gyerekek nem bonyolítják túl – ők kimondják az igazat:

„A fény bennünk van.”

„Akkor van, amikor szeretünk.”

„Amikor segítünk.”

És ilyenkor mi, felnőttek egy pillanatra elcsendesedünk... mert rájövünk, hogy ezt mi is tudjuk – csak néha elfelejtjük.

A feltámadás nemcsak egy történet. Nemcsak templomi ünnep. Ez a fény ma is él – benned, bennem, a gyermekeinkben.

Amikor megbocsátasz.

Amikor nem fordulsz el.

Amikor jól teszel akkor is, amikor nehéz.

Akkor történik meg a feltámadás.

Kép: M.I. által generált kép

Jézus a mustármaghoz hasonlította a hitet. Egy apró mag – mégis életet hordoz. A Mustármagocska közösségben ezt tanuljuk együtt: a kicsi jótettek hatalmas fénné nőnek.

És nézd meg a tavaszt...

A föld, ami üresnek tűnt – életre kel.

Ami halottnak látszott – kivirágzik.

Isten ma is ezt teszi velünk.

Gyerekek és felnőttek, mindannyian kapunk egy kérdést húsvétkor:

Mit kezdesz a benned lévő fénnel?

Elrejtet?

Vagy továbbadod?

Mert a világ nem nagy dolgokra vár.

Hanem egy mosolyra.

Egy ölelésre.

Egy emberre, aki a szeretetet választja.

Mert a feltámadás nemcsak emlék – hanem döntés.

Ma. Benned. Most.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Április 2-án, Nagycsütörtök, a szentmise 19.00 órakor kezdődik.

Április 3-án, Nagypéntek, szigorú böjti nap. A nagypénteki szertartás 19.00 órakor kezdődik.

Április 4-én, Nagyszombat, a húsvéti Vigília ünnep 20.00 órakor veszi kezdetét.

Április 5-én, Húsvét ünnepén a szentmise 18.00 órakor kezdődik.

Április 17-én, pénteken, a szentmisét követően Barátságklub.

Április 17-én és 24-én, pénteki napokon, **Stuttgarti délután,** 17.30 órakor rózsafűzér imádság, majd 18.00 órakor szentmise.

Április 18-án és 25-én, szombati napokon, 15.00 órakor **Mustármagocska zene- és barkácskör** foglalkozás.

*

Weingarteni programunk

Április 3-án, Nagypéntek, szigorú böjti nap. A nagypénteki szertartás 15.00 órakor kezdődik.

Április 5-én, Húsvét ünnepén a szentmise 10.00 órakor kezdődik.

*

Április 12-én, Isteni irgalmasság vasárnapja. Weingartenben **NINCS** szentmise!!! Kérlek benneteket, hogy Weingartenből és környékéről jöjjetek Friedrichshafenbe, ahol ezen a napon 11.00 órakor lesz szentmise.

Április 12-én, Isteni irgalmasság vasárnapja. Ulmban **NINCS** szentmise!!! Kérlek benneteket, hogy mind Ulmból, mind pedig a környékéről jöjjetek Munderkingenbe, ahol ezen a napon 16.00 órakor lesz szentmise.

nyíltan nem vallhatták meg hitüket, e jelkép segítségével mégis megtették.

Jelen világunkban a hit krízisének korát éljük. Itt Németországban különösképpen. Ezért is annyira szívtelen és embertelen világunk. Amennyiben viszont élővé teszem a feltámadásba és az örök életbe vetett hitemet, öröm és béke költözik életembe.

Kívánom, hogy örömben szólítsuk meg egymást: „*Krisztus feltámadt!*” A reá adott válasz: „Valóban feltámadt!” – legyen egyben a bizonyosság, amely a hართalan keresztény öröm alapja.

Tibor atya

SZENTMISÉK

Stuttgart	április 2	Nagycsütörtök	19.00 óra
Weingarten	április 3	Nagy péntek	15.00 óra
Stuttgart	április 3	Nagy péntek	19.00 óra
Stuttgart	április 4	Húsvét vigília	20.00 óra
Weingarten	április 5	Húsvétvasárnap	10.00 óra
Ulm	április 5	Húsvétvasárnap	15.00 óra
Stuttgart	április 5	Húsvétvasárnap	18.00 óra
Schwäbisch Gmünd	április 6	Húsvéthétfő	9.30 óra
Balingen	április 6	Húsvéthétfő	16.00 óra
Biberach	április 11	szombat	16.45 óra
Friedrichshafen	április 12	vasárnap	11.00 óra
Eislingen (Imaóra a békéért)	április 12	vasárnap	15.00 óra
Munderkingen (Friedhofskapelle)	április 12	vasárnap	16.00 óra
Heidenheim	április 18	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	április 19	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn (Szent Adalbert búcsú)	április 19	vasárnap	15.30 óra
Reutlingen	április 25	szombat	16.30 óra
Böblingen	április 26	vasárnap	9.30 óra
Eislingen	április 26	vasárnap	15.00 óra

Szerkesztők: Bandean Andrea, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes,
Pál Ramóna, Szabó-Muresan Rita és Merlás Tibor
Tördelő: Pap Lőránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarter.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600